

Spása, to je to, s čím se Arthas probouzel, když byl poražen u Ledového trůnu a kde jeho blouznění započalo. „*Kdo jsem? Co jsem? Proč zrovna já?*“ Všechny tyto myšlenky mu proudily prázdňou hlavou. První, co ho potkalo po jeho porážce, bylo okamžité uvěznění, za kterým měla prsty samozřejmě Sylvanas, a pár let mučení. Když Sylvanina pozornost opadla, Arthas a pár jeho věrných, byli osvobozeni podivnou skupinou lidí v bílozlatých tabardech. Tato elitní jednotka jednala pod přímými rozkazy Jainy Proudmoore. Osvobození Arthase a jeho služebníků proběhlo hladce, vše směřovalo k úspěchu, ale arcimágině nepočítala s neochotou temných přísluhovačů Arthase, jejich vlivem na svého pána a jeho vězením nahlodané mysli. Garda Jainy se dále pouštěla do marných pokusů přimět Arthase přiklonit se k jejich cílům. Samotná mágině na tyto věci nedohlížela, což byla chyba, a sama se vydala hledat zbylé části Arthasovy mysli. Jak zjistila, mysl se nacházela v určitých krystalech (*orbach*), do kterých se otiskla po rozbití Ledového trůnu. Tušila, kde se nachází většina *orbů*, a nechala je hledat svou gardou, věřila v její spolehlivost. Sama se vydala do temnoty a hledala poslední zlomek svobodné mysli, která byla rozervána Mrazivým smutkem. Zlomek mysli našla, ale bylo již příliš pozdě, k hradbám Theramoore se blížil proradný Kel'Thuzad a Jaina byla teď neuvěřitelně slabá a unavená. Věděla, že se nemůže v takovém stavu postavit Kel'Thuzadovi. Nebyl čas a jí na mysli ležel jen Arthas. S posledními zbytky sil poslala zprávu své gardě, že úkol na obnovení mysli prince Arthase se nepovedl, a proto ať se ho zbaví. Se zprávou poslala i meč. A s ním i své poslední myšlenky, myšlenky naděje. Sbohem, Arthasi... Jaina se zhroutila vysílením.

Garda hned po obdržení zprávy nelenila a chopila se nového rozkazu. Splnila ho bezchybně a zbraň, okouzlená a zabodnutá v Arthasově týle, započala vracet zlomky jeho paměti. Zranění necítil o mnoho více než kdy předtím. Výčitky ale ano. Dalším důležitým faktem bylo to, že se k Arthasovi dostala jeho stará paladinská kniha. Prozíravost Boldrika byla ohromná a jeho volba správná.

O pár dnů později Arthas seděl s hlavou ve své knize a stále přemítal o tom, co vše spáchal. Byl zoufalý, s ohromnými výčitkami. Pozoroval své ruce. Ruce otcovraha. Musí své zločiny napravit! Musí vykoupit svou vinu. Měl ve svém dalším jednání jasno.

Vrátil se k lidem se znepokojivou zprávou o podivném dění v nitru Azerothu. Je třeba jít zjistit, co se děje! Obránci portálu však nechtěli o uvolnění bojových jednotek slyšet. Je potřeba každého muže na obranu portálu. Arthas byl však rozhodnut pomoci za každou cenu a věděl, že obrana portálu není důležitá, a vše vypověděl nejvyššímu představiteli Stříbrné ruky. Ten vše zvážil a i přes přísný rozkaz poskytl Arthasovi skupinu nejvěrnějších paladinů a kněží, kteří v řádu nyní byli. Skupina vyráží s oslňujícím svitem za nápravou a spravedlností.